

ANY II - N.º 8 - GENER 1980

la farga

BUTLLETÍ DEL CASAL DE JUBILATS

SALT

ESPÍGOIANT

A l'Ajuntament i Diputació

Salt demana un pavelló cobert

GIRONA (De la nostra Redacció). — El Consell de Salt ha demanat a la Diputació i a l'Ajuntament de Girona la construcció d'un pavelló cobert per tal de donar resposta a les necessitats dels practicants que hi ha al poble de Salt. Això es va produir ahir a la tarda en una reunió, que sobre el terreny varen mantenir amb el batlle Nadal i el president de la Diputació, Vidal i Gayolà —contradint la nostra informació de que començaria la seva actuació pública avui— els representants d'aquest consell, encapçalats per l'Alfons Moré.

El regidor d'esports del Consell de Salt va dir ben clar que

ells no podien ni volien demanar un pavelló per a la pràctica del bàsquet, ni tan sols per ganes de figurar. "Pensem que Salt mereix aquest pavelló i és per això que el demanem."

El batlle Nadal va dir, igual que Vidal i Gayolà, que es farà un estudi, que no fos només paper escrit o dibuixat, per tal de portar endavant, encara que sigui per parts tot el que es pugui fer. Malgrat tot els dos representants de les dos més importants institucions oficials varen manifestar que hi ha moltes dificultats, ja que no hi ha diners per cobrir tantes demandes com es tenen.

El pavelló de Salt ja ha estat demanat (Foto Sergio Biondi)

QUI NO PLORA NO MAMA

Recollim de "PUNT diari" aquestes dues importants notícies sobre Salt, publicades només amb un dia de diferència una de l'altra: Ahir Salt va demanar un pavelló cobert; avui Salt demana setanta milions.

Déu n'hi doi! Per demanar que no es quedi. I això ens agrada. Bé pel nostre Consell Municipal. Perquè les necessitats que té el poble són efectivament moltes i urgents; tant, que algunes ja no poden esperar més.

Tenint en compte aquestes necessitats, tenint en compte la importància de Salt tant pel nombre d'habitants com pel que, entre tots, tribuitem, ens semblen molt justes aquestes peticions. El poble paga més que se li demana? Doncs el poble té dret a exigir de ser ben servit.

Les peticions estan fetes. Qui les hagi de concedir que no faci.

Sarrià i

Salt volen cent milions

GIRONA (De la nostra Redacció). — Els consells municipals de Salt i Sarrià han fet ja les seves propostes pressupostàries a l'Ajuntament de Girona. En números rodons, Salt ha demanat setanta milions de pessetes i Sarrià vint-i-vuit milions, segons que ens ha informat el tinent d'alcalde d'Hisenda, Ricard Dalmau.

La sortida tècnica als pressupostos demanats per ambdós consells, sembla que serà molt senzilla. Donat que legalment no poden tenir un pressupost propi, en no constar com a municipis, les seves peticions podrien ser contemplades com partides desglossades de les respectives comissions informatives de Girona.

Els diners podrien ser escassos a l'Ajuntament

PUNT
diari

*

CONSELL DE REDACCIÓ

Lluís Mateu
Josep Cristòfol
Quim Pla
Miquel Casellas
Joan Arnau
Narcís Burch
Narcís Soler
Emili Serra
Alfons Mateu
Eusebi Cabezas
Huntsman

DISSENY: J. Cristòfol.

PUBLICITAT: J. Cebrian

ADMINISTRACIÓ: M. Casellas

DISTRIBUCIÓ: Joan Roig
Pitu Geli

REDACCIÓ:

Passeig Verdaquer, s/n.º
CASAL DE JUBILATS
S A L T

IMPRESSIÓ:

TIPOGRAFIA-OFFSET PAGES
Teléf. 22 01 07 ANGLES

*

Autoritzem la reproducció dels
articles, esmentant el nom de
LA FARGA.

editorial

LA FARGA, SEGON ANY

Efectivament, amb aquest número que el lector té a la seves mans, "LA FARGA, Butlletí del Casal de Jubilats", enceta el seu segon any d'existència.

L'equip de redacció i col·laboradors volem aprofitar aquesta ocasió per a expressar novament aquí, tal com vam fer-ho a l'Editorial del primer número, el nostre ferm propòsit de perseverar en la tasca que ens vam imposar, que no és altra que la de dotar el Casal —i a Salt de passada— d'aquest vehicle de comunicació que intentem que sigui digne, amè i obert a tothom.

Volem dir també —naturalment ens agrada dir-ho— que estem satisfets de l'acceptació que la nostra publicació està obtenint dins i fora del Casal: Diverses revistes i periòdics ens han elogiat o mencionat i, sense anar més lluny, a l'exposició de Premsa Catalana que, promoguda per l'Omnium Cultural està actualment oberta a la Casa de Cultura de Girona i que està recorrent pobles i ciutats de diferents comarques, LA FARGA hi és representada. Si tenim en compte la nostra condició de simple butlletí d'Entitat, sense pretensions de revista, creiem que el ressò assolit és més remarcable encara.

Tot plegat ens esperona a continuar cercant noves fórmules que permetin el millorament tant de contingut com de presentació, sense moure'ns d'un pressupost que no admet gaires filigranes i que hem de cobrir exclusivament de la publicitat. Els anunciants són, realment, el qui fan possible que LA FARGA arribi a les vostres mans mes darrere mes. Nosaltres només hi posem la feina; ells hi posen els diners. El nostre agraiment.

I a tots vosaltres, lectors amics, gràcies també per llegir-nos. I l'ofertament de les nostres pàgines i del nostre entusiasme

LA FARGA, segon any: Per molts anys!

Sobre el paper

Encetem avui aquesta nova secció a través de la qual voldríem, a cada número de LA FARGA, passar un petit balanç de les jornades que s'hagin jugat i, fent una mica de "pitomso" pronosticar el que seran les futures. Tots aquests comentaris i pronòstics els farem "sobre el paper" i, si alguna vegada n'encertem alguna n'estarem molt orgullosos i contents. Ens proposem que Sobre el paper sigui una secció imparcial i entretinguda.

J. MARTÍN

Va començar molt bé, guanyant les quatre primeres partides però a partir de la meitat de la tercera jornada ha anat de caps per avall i amb cinc punts es troba en el lloc vuitè. El mes de gener li pot ésser més productiu i guanyar quatre dels sis punts que jugarà.

LLOBET

Ha perdut un punt molt important davant Ventura si bé en les tres jornades que s'apropen pot sumar-ne sis als set que té i avançar aquest sisè lloc que ocupa.

OLIVEIRA

Una tripleta regular com cada any i que tan sols ha perdut amb Cabezas que, empatats de punts, l'avantatja a la classificació. Pot fer els sis punts que jugarà a finals de mes i així ocupar el primer lloc.

GARCIA

Tan sols ha cedit tres punts davant Llobet, F. Martín i Quintana. El resultat d'aquest últim enfrontament 0-13 fou inesperat i tan sols comparable amb el 4-13 de Llobet amb Ventura. Se li apropen tres partides molt fortes que, de no guanyar les el farien perdre aquest cinquè lloc d'ara.

BOÓ

Resultats normals els aconseguits per aquesta tripleta, fora dels dos punts que va guanyar Cabezas. Té a la vista dues partides fàcils, Macias i Ventura, i una altra amb Oliveira molt difícil. Quatre punts quasi segurs que el mantindran en el lloc en què està ara.

CABEZAS

Va perdre dos punts d'or amb Boó que si bé no l'allunyen del primer lloc haurien servit per destacar-se del seu més directe rival, Oliveira, que el segueix a la classificació empatats a punts. Cinc punts més amb tres jornades no li anirien pas massa ma-

lament si bé, sembla que Oliveira té possibilitats de guanyar-ne un més que ell i ésser el capdavanter de la Lliga en començar el mes de febrer.

F. MARTÍN

Ocupa un molt bo tercer lloc havent perdut tan sols tres punts amb Martínez, J. Martín i García. Resultats normals doncs, fins ara i possibilitats de sumar quatre punts més als set que té, fins a la vuitena jornada.

ROS

Ha guanyat dos punts molt interessants a Boó i amb sis punts es troba al setè lloc. Ho té malament a les tres jornades que vénen i pot fer dos punts tan sols que li faran perdre graons a la taula.

MARTÍNEZ

Els partits que ha perdut ha estat per pocs punts de diferència. Ha de jugar amb Ruiz, J. Martín i Carrillo per la qual cosa no seria d'extranyar se li fés molt carregosa la "cuesta de Enero". Si guanya dos punts en els enfrontaments pot mantenir la placa que ocupa.

CASAS

Bon paper el que estan fent els tres juvenils ja que planten cara a tots els contrincants. Perderan llocs a la classificació fins el mes de febrer ja que tan sols poden guanyar dos punts dels sis que disputaran.

CARRILLO

Molt negre ho tenen les dones per guanyar algun punt fins a la jornada vuit. De totes maneres a aquesta Lliga s'han produït resultats sorprenents i no cal desesperar.

BARCELÓ

No marxa pas prou bé aquest any. Ha perdut partides que podia haver guanyat. Pot fer dos punts amb tres jornades que no el faran variar molt la classificació.

QUINTANA

Potser han aconseguït els punts amb qui ningú no comptava, García, Ruiz i Martínez. Això prova que no hi ha enemic petit i que les partides no es perden fins que el contrari marca el tretze punt. Tindran un mes de gener molt "enfredorit".

MACIAS

Es el primer any que participa a la Lliga i això no deixa d'ésser una experiència. Ocupa el penúltim lloc i amb poques perspectives de cara a fer quelcom positiu a les tres jornades que s'apropen.

LLIGA SOCIAL 1979/80

Passant revista a la Lliga Social que comença el dia 9 de desembre amb setze tripletes en joc, veiem que, en acabar l'any la classificació és així:

Cabezas i Oliveira, 8 punts; F. Martín, Boó, García i Llobet, 7 punts; N. Ros, 6 punts; J. Martín, Casas i Ruiz, 5 punts; Martínez, Quintana i Barceló, 4 punts; Carrillo, 3 punts; Macias i Fabregas, 1 punt.

CONCURS ANYAL PER A JUBILATS

Com cada any, el dia primer de Gener, el Club Petanca Salt organitza un Concurs de Petanca reservat exclusivament per a Jubilats. Es van inscriure cinc tripletes de Salt, formades pel sorteig, i una de Girona.

Els resultats finals foren els següents:

1. Geli-Ventura-Boó C.P. Salt
2. Triola-C.Serra - Barceló C.P. Salt
3. Bohigas-Oller-Guillamet C.P. Salt
4. Cabezas-Nogué-Cebrián C.P. Salt
5. Ribot-Muné-Serrats C.P. Salt
6. Amat-Vilarrasa-Vilar C.B. Girona

Abans de començar la competició els participants obsequiaren a tots els presents amb xocolata i xurros. Bonic detall.

BOIIC

RUIZ

Va començar molt malament perdent partides, com amb Quintana, que enganyaren a tothom. Ocupa el desè lloc i amb perspectives de poder fer quatre punts o cinc el mes de febrer, cosa que el faria avançar dos o tres graons a la classificació.

VENTURA

És una tripleta novella i formada per tres infantils que a la jornada cinquena van "fotre" el "susto" a Llobet col·locant cinc boles on els contraris havien estat incapaços de posar n'hi més d'una, marcant així el punt número tretze que significava la seva primera victòria a la Lliga. De totes maneres tenen poques possibilitats de fer quelcom a la competició si no és esmerçar-se cada dia per aprendre i arribar a ésser uns bons jugadors amb el temps.

Això és el que hem vist al paper de resultats i classificació. Aquells i aquesta ens han dictat el comentari i ens ha ajudat a fer un senzill pronòstic fins a finals de febrer. Esperem no equivocar-nos de molt, encara que sigui només per justificació pròpia.

INSCRIPCIÓ DEL C.E.S A LA FEDERACIÓ D'ENTITATS EXCURSIONISTES DE CATALUNYA

Ens plau de comunicar a tots els nostres socis, que hem iniciat els tràmits necessaris per a la inscripció del C.E.S. com a Entitat adherida a la Federació Catalana d'Entitats Excursionistes.

Aquesta decisió ha estat presa després de no poques converses entre nosaltres i després d'haver meditat sobre el tema i sospensar-ne els pros i els contres. Si bé és cert que el fet de federar-nos suposa satisfer unes quotes i per tant representa un sacrifici econòmic per a la nostra Entitat, creiem que el servei i els avantatges que amb això oferim als nostres socis bé s'ho val.

La nostra Entitat, tan jove encara, comença a aconseguir una importància dins el món de l'excursionisme; tant pel nombre d'associats com —principalment— per la seva continuada activitat. El Centre Excursionista Saltenc, timidament sorgit com a secció de muntanya del Casal fa escassament un parell d'anys, comença ja a ser una entitat excursionista amb molts anys de funcionament. Aquesta és una raó per la qual hem cregut que no podíem romandre al marge d'una Federació que agrupa pràcticament totes les entitats excursionistes de Catalunya.

Una altra raó —potser la principal— és el servei que amb la federació podem oferir als nostres socis, com és per exemple, el poder expedir la tarja de federat que inclou, entre altres, els següents beneficis:

Assegurança contra accidents de muntanya per la Mutualitat General Deportiva, tant en territori nacional com a l'estranger. Aquesta assegurança cobreix totes les despeses derivades d'un accident: Salvament o rescat, trasllats, ambulàncies, primeres cures, clíniques, etc.

Utilització de relugis de muntanya amb tarifa especial, tant al nostre país com a tots els països membres de la Unió Internacional d'Associacions d'Alpinisme, amb les bonificacions concertades.

Creiem que tothom qui surt habitualment a muntanya hauria de posseir la tarja de federat i, per això, ens permetem de recomanar-vos que ens la sol·liciteu. Val 225 pessetes i és vàlida per un any (Els menors de 18 anys paguen solament 125 pessetes). Hem obert llista dels interessats per tal de sol·licitar-les totes alhora i simplificar la feina. Preguem, per tant, a tots els socis que desitgin obtenir-la que ens ho comuniquin com més aviat millor.

NOVA SECRETARIA

Estan a punt d'acabar-se les obres d'edificació de la primera planta del Casal que, per a nosaltres tenen una especial importància. Podrem disposar —per fi— d'una secretaria pròpia, amb espai suficient per a reunir-nos i celebrar hi les nostres tertúlies, a més d'arxivar i lloc per a material. La necessitat d'aquest local per al C.E.S. —així com de la sala d'actes de què també a partir d'ara podrem disposar a la mateixa planta, havia estat insistentment sentida per tots nosaltres. Ens plaurà moltíssim, dintre de poc, poder-vos convidar a celebrar-ne la inauguració.

CARNETS PER A 1980

La tenim a la vostra disposició els carnets del C.E.S. del Casal corresponents a l'any actual. Us seran lliurats mitjançant el pagament de la quota anual. Per tal d'estalviar despeses de cobrament i per a simplificar-nos la feina, preguem de recollir-los al local (aviat a la nova secretaria) com més aviat millor. Gràcies.

PRÒXIMES EXCURSIONS

10 de FEBRER
EXCURSIÓ HIVERNAL AL COSTABONA (2.484 m.)
Pirineu Oriental.

24 de FEBRER:
ELS AIATS I SANTUARI DE CABRERA, DES DEL COLL D'ÚRIA.

9 de MARÇ:
SANT PRIVAT D'EN BAS, SALLENT, PLA TRAVER, PUIGSALM, LES OLLETES.

23 de MARÇ
AL SANTUARI DE MONTGRONY
Ascensió als cims de COMA ARMADA I PLA DE PUJALS (2045 m.)

l'Hostal de la Vall del Bac, amb el Mont Major al fons. Apunt de Lluís Mateu obtingut el dia 16 de desembre passat en el curs de l'annunciada excursió a aquell privilegiat cim de l'Alta Garrotxa, que va tenir com objectiu la renovació del Passebre del C.E.S. allà dalt col·locat i a la qual hi participaren una cinquantena de socis i amics.

Ha passat ja més d'un any des del moment que ens proposàvem unes reflexions sobre l'ambigüitat i el contrasentit d'una annexió, la de Salt a Girona. Des de llavors hi ha hagut esdeveniments d'extraordinària importància per a la vida local. Les eleccions municipals han significat una renovació dels equips de govern locals. I això, pel que significa de democràcia teòrica, ens sembla un motiu més que suficient per a una reflexiva mirada enrere i per a una seriosa reconsideració de la nostra situació local, dins del context de la futura Generalitat i de les idees generals que sobre l'administració municipal i l'urbanisme ens permet la situació general.

A pesar del fet que les dades que fem corresponen a l'any 1977 ens sembla, almenys superficialment, que no han perdut res del seu cru dramatisme. El fet és que, mentre la població no ho feia en la mateixa proporció, i el nivell de satisfacció dels serveis es deteriorava d'una forma molt sensible, entre 1975 i 1977 s'operava un increment de més del 110% en la percepció dels impostos per part de l'Ajuntament de Girona pel que fa a l'àrea urbana de Salt. Això

significava —i parlem en termes de pessetes de 1977— una aportació aproximada per càpita al flux impositiu de Salt a Girona, d'unes 4.000' ptes. És ben cert que les necessitats existents en una comunitat urbana, que procedeix d'un règim demencial d'administració local, són immenses i superen en molt aquest milers de pessetes d'aportació personal. Amb tot, és trist constatar el fet que pel moment, —i volem subratllar aquest fet— l'activitat de cobertura de serveis per part dels nous Ajuntaments democràtics es limita, fora de rares excepcions, a seguir els projectes anteriors tal i com foren estructurats i redactats, deixant per a millors temps la tasca creativa d'omplir els profunds buits de desilusió i abandonó en què ens estem movent.

La constatació del fet que aquest balanç negatiu es correspon, amb una sospitosa exactitud, amb el fet paral·lel existent entre Catalunya i la resta de l'Estat espanyol, ens porta —i també d'una manera quasi automàtica— a plantejar-nos la necessitat de revitalitzar la urgència d'una administració autònoma per a la comunitat de Salt. Això és ab-

solutament urgent. I, a fi de fer ressaltar les profundes reflexions prèvies a aquesta determinació, voldríem encetar algunes consideracions sobre l'essència del fet urbà a les societats actuals.

La qüestió de la dimensió urbana la trobem, més que en la dimensió absoluta d'una ciutat, en la relació que cada nucli manté amb la resta del sistema. En aquest sentit els problemes de la ciutat de Salt cal veure'ls sempre en el context de la jerarquia urbana del territori gironí.

Podem parlar també de la dimensió de la nostra futura comunitat autònoma des de diversos punts de vista: econòmics, polítics, culturals, del medi ambient. Tots ells estan íntimament relacionats a la realitat. Existeixen, és cert, uns avantatges inherents a la pertinença a una ciutat més gran. Però la contrapartida de tots aquests avantatges la trobem en l'existència d'unes deseconomies d'escala: impostos més grossos, congestió del tràfic, desplaçaments de la residència al treball més grans, costos de contaminació, preus

RELACIONS SALT - GIRONA

per Leonci Hernández

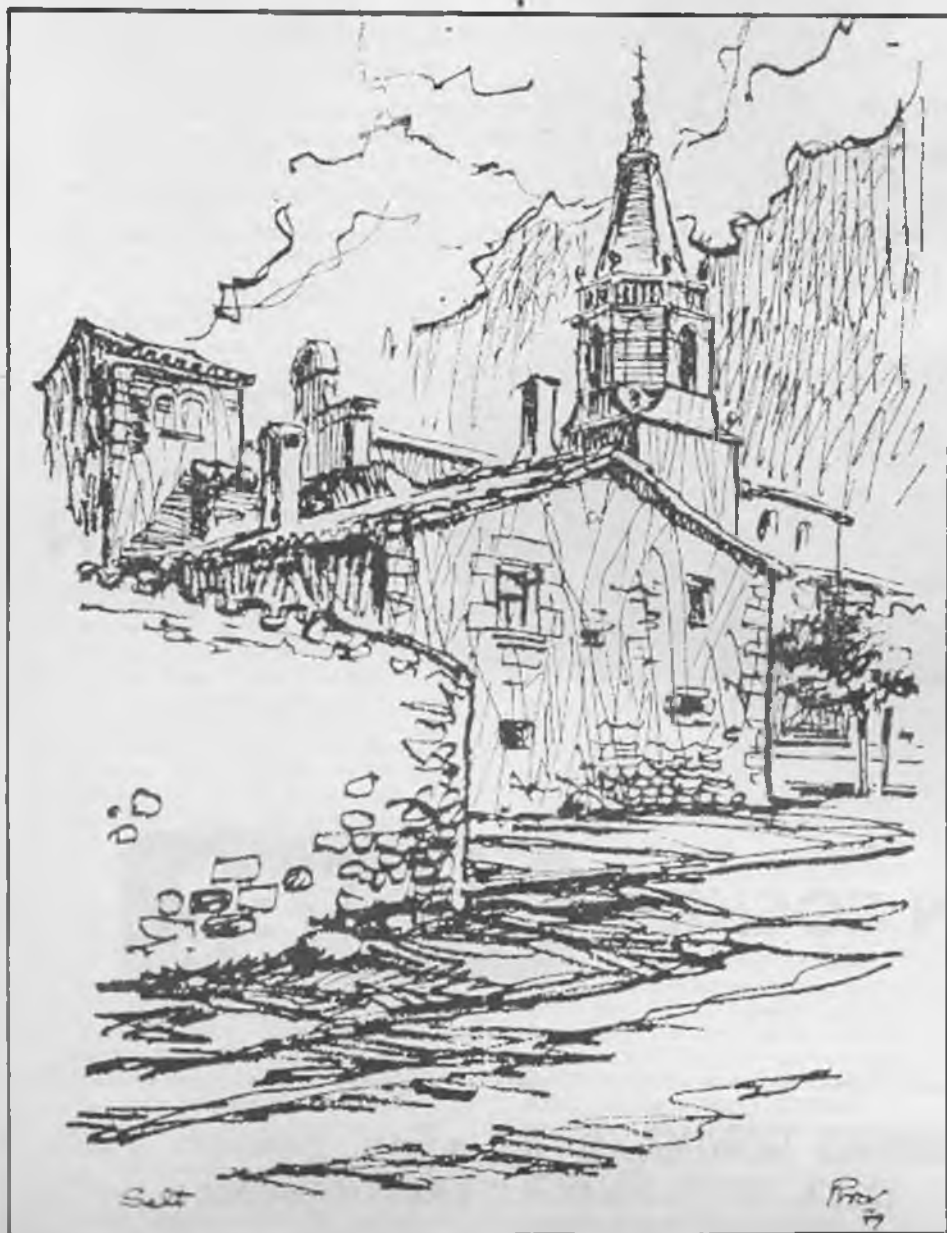
superiors en molts casos, deficiència de serveis.

La qüestió de les dimensions òptimes —una de les possibles raons de la reticència a la futura autonomia de

Salt— es planteja en termes de conèixer la dimensió urbana que maximitzi la diferència (positiva) entre beneficis i costos d'aglomeració. Ens sembla que el fet diferencial de les dimensions no resulta definitiu i decisiu com a obstacle insal-

vable. I molt més si tenim en compte l'acceptació implícita d'una comunitat d'uns certs serveis amb Girona. Certament l'obtenció de corbes de costos i beneficis totals implica suposicions restrictives tant com perfecta informació i competència la qual cosa en l'economia urbana de Girona i Salt és fins i tot més irreal que en altres terrenys. Implica igualtat d'interessos entre tots els ciutadans, oblidant els qui reben certs beneficis i els qui suporten determinats costos, invariabilitat de les preferències dels consumidors i, en general, supòsits estàtics, quan resulta evident que molts dels paràmetres del problema canvien amb el temps.

En qualsevol cas tornarem sobre el tema. I deixem apuntada la nostra preocupació pel retard en allò que és absolutament natural en el temps i en l'espai, i la nostra crida a la consciència de tots per deixar ben palès el fet que, mentre la comunitat de Salt va perdent consciència de la seva pròpia identitat —i seria interessant d'estudiar-ne el mecanisme— l'hora de la nostra autonomia sembla ser molt més llunyana que la de l'autonomia de la pròpia Catalunya.

JOAN VIDAL I GAYOLÀ

A JOAN VIDAL I GAYOLA EL PORTEM A TEVA/MEVA PER DOS DIFERENTS I PODEROSOS MOTIUS: COM A PRESIDENT DE LA DIPUTACIÓ DE GIRONA I REGIDOR DE L'AJUNTAMENT, I PEL SEU PASSAT, NO MOLT LLUNYA, DEDICAT A LA RECUPERACIÓ DELS ELEMENTS LINGÜÍSTICS I CULTURALS DE CASA NOSTRA. COMENÇAREM PER AQUESTA FACETA PREGUNTANT-LI COM VA ÉSSER QUE VINGUÉS A VIURE A SALT.

A Girona es pot dir que hi he fet més vida que a Anglès on vaig néixer, ja que hi vaig estudiar, fer la mili, i treballar. En casar-me, acostumat a la vida tranquil·la de poble, vaig optar per viure a Salt que tenia, i té, aquest caliu, malgrat l'annexió a Girona.

PARLA'NS DE LA TEVA VIDA A ANGLÈS I DE MARCOS RIERA.

Aquest era el nom del batlle d'Anglès en un moment que teníem moltes dificultats per promoure l'ensenyament del català o simplement per discutir temes d'actualitat i, per que no, d'actualitat política. Eren uns moments en que les discussions de caràcter polític eren totalment il·legals i prohibides. Ensenyar català, per exemple, era un delicte. No ens va durar cap mena de facilitat, i seguint els criteris de l'època, posava les dificultats que podia perquè les coses que promovíem no tinguessin èxit. Des del punt de vista d'ara, no crec que fos tan dolent com deiem o demostrava. Era simplement l'oponent.

D'AQUESTA ÈPOCA ES LA CREACIÓ DEL TRULL?

Sí, a l'estil i exemple de LA PASTERA de Salt. Entre altres coses comentaven les notícies que portaven els diaris, cosa que en aquells moments va semblar perillosíssim a la gent que tenia la responsabilitat de fer que tothom estés quiet. Foren tantes les traves que ens obligaren a tancar la botiga.

RECORDES ALGUNA D'AQUESTES TRAVES?

Moltes, però en especial una que fa riure i dona idea de com anaven les coses. No podent aturar el curs de català, el primer després de la guerra, que es feia a Anglès, van dir que la sala on oris reuníem amenaça va ruina. Com que el propietari del local es va fer responsable del que passés, van dir que si no plegàvem ens faríem "agafar" per la Guàrdia Civil. Tot això no té cap mena d'interès si no s'explica que la sala on feíem les classes estava suportada per un dels dos arcs contornaris que hi ha al carrer d'Avall i que encara avui se'n va de fenderrocament amb tota la seva pedregosa resistència.

TENIA MÉS ALLICIENT FER LES COSES LLAVORS QUAN ESTAVEN PROHIBIDES?

No, crec que no, perquè ara podem fer moltes més coses. Potser volia més esforç i sens dubte tonia més risc.

CONEIXES LA PASTERA?

Sí, i a molts dels seus components Casellas, Martí Fita, Salvador Sunyer, els Mateu i d'altres. Precisament el vaig conèixer amb Salva-

dor Sunyer ve de LA PASTERA i a partir de llavors vam fer moltes coses junts entre elles, i potser la més important d'ensenyar català quan era prohibit.

DEL TEU TEMPS DE PERIODISTA, PARLA'NS DE L'ENTREVISTA A L'ESPRIU.

Fou una cosa meravellosa. Vam parlar, als Mateu hi eren, prop de tres hores en una època en què no concedia entrevistes a ningú. Una vegada fet l'esborrany l'hi vaig enviar i Espriu el caligrafia de nou, amb aquella lletra menuda, fina i amb majúscules tan peculiar d'ell, fent-li les correccions que li va semblar. Per això va sortir un article molt bo, quasi un assaig polític. Però el merit, tot el merit, fou d'Espriu.

HI HAVIA CENSURA?

Sí, molta, i a vegades, -quasi sempre, ridícula. Només us contaré un detall que parla per si mateix. Vam fer a PRESENCIA un article sobre Viladesau, el gran músic de La Principal de La Bisbal, amb el títol d'"El Príncep de la tenora". Ens el van censurar tot dient que era un insult al llavors Príncep d'Espanya, i ara Rei Joan Carles, que, segons ells, era l'única persona a Espanya amb el títol de Príncep.

QUÈ ET SEMBLA LA FARGA?

Un mitjà de comunicació excel·lent, positiu i que feia falta a Salt. El seu mèrit més gros potser és el d'estar format per gent no professional i ésser la veu del Casal de Jubilats que tant admiro com a soci, veí i saltenc.

QUÈ HI MANCA A SALT EN ACTIVITATS CULTURALS I ESPORTIVES?

Salt és un poble que per, la seva dinàmica de creixement, ha desbordat qualsevol tipus de plantejament d'equipament. A Salt hi fa falta moltes entitats recreatives, culturals i esportives amb instal·lacions i locals adequats.

CENTRALISME DE BARCELONA?

Més aviat parlaria de temor i prevenció d'aquest centralisme, però també de confiança en el fet que es podrà evitar. Per altra banda hi ha el coneixement d'aquest temor per part de les persones de les quals es podria esperar aquest centralisme, i hi van en compte. L'Estatut ho diu ben clar que els Municipis i Organismes de Poder Comarcal que la Generalitat creï, gaudiran d'autonomia per a l'exercici de les seves funcions.

SALT ES POBLE. HAHI O SENZILLAMENT GIRONA?

Jo crec que Salt és un poble en el sentit d'agrupació comunitària de veïns i ben definit d'altra banda com a poble. Hauria de recuperar la seva independència en relació a Girona. Un grapat d'anys d'història no s'esborren perquè s'hagi construït un carrer i dos pobles o ciutats s'uneixin. Salt ha de recuperar la seva personalitat o el reconeixement polític de la personalitat que té.

QUÈ SERÀ EL COMPLEXE DE LES BERNARDES?

Un ampli centre d'equipament cultural i recreatiu, amb sala de conferències, d'exposicions, etc. L'estudi és molt ampli i encara no totalment definit. Només hi ha una cosa ben clara: no s'hi faran pisos.

EL PASSEIG D'OLOT SERA L'AUTOVIA DE PENETRACIÓ A GIRONA?

El passeig d'Olot ha de ser això, un passeig, amb amples voreres i espais verds per a ús dels vianants i amb tràfec rodat ben definit, controlat i que no ofereixi perill per a la gent que va a peu o amb cotxe.

DESVIACIÓ DE LA N 141.

Tot es pot arregar amb la desviació de la N 2 paral·lelament a l'Autopista i amb dos o tres ponts que l'uneixin amb Salt i Santa Eugènia.

EL NOU MERCAT QUE ES VOI FER SERA A SALT, PER SALT O COM MERCABARNA?

No en tinc prou informació però crec que serà un mercat cobert a Salt i estar-hi per a ús principalment de la vila. El, diguem-ne, Mercabarna està projectat al Perelló.

BALANÇ D'AQUEST ANY COM A PRESIDENT DE LA DIPUTACIÓ.

S'ha fet molta feina, fins i tot algú ens ha acusat de haver-ne fet massa per donar nos protagonisme polític, cosa totalment falsa. El balanç és molt positiu amb ajudes als Municipis que estaven "fluïxos de virolles" suport dels establiments benèfics que per no estar encara funcionant com voldríem, s'han emportat cinc-cents milions de pessetes dels mil milions que tenia la Diputació com a pressupost, reorganització del parc d'extinció d'incendis, etc.

PER ACABAR I A TRAVES DE HREUS RESPOSTES CONEIXEM ALTRES FACETES O APETÈNCIES DE JOAN VIDAL.

ESPORT?

Ciclisme

DIARIS

Avui, Punt Diari, Los Srtios i el Correo Catalán.

AMICS

Molts.

CABELLS I ULLS DE DONA

Rossos i blaus.

MENJAR

Ara haig de "fer bondat" peix bollit sense sal!

LIBRE QUE ESTAS LLEGINT

Cròniques de Ramon Muntaner

UN POETA

Salvador Espriu.

UN POEMA D'ESPRIU

Inici de càntic al Temple

MUSICA

Simfònica, si no ho és excessivament, i popular catalana.

UN CANTANT

Raimon.

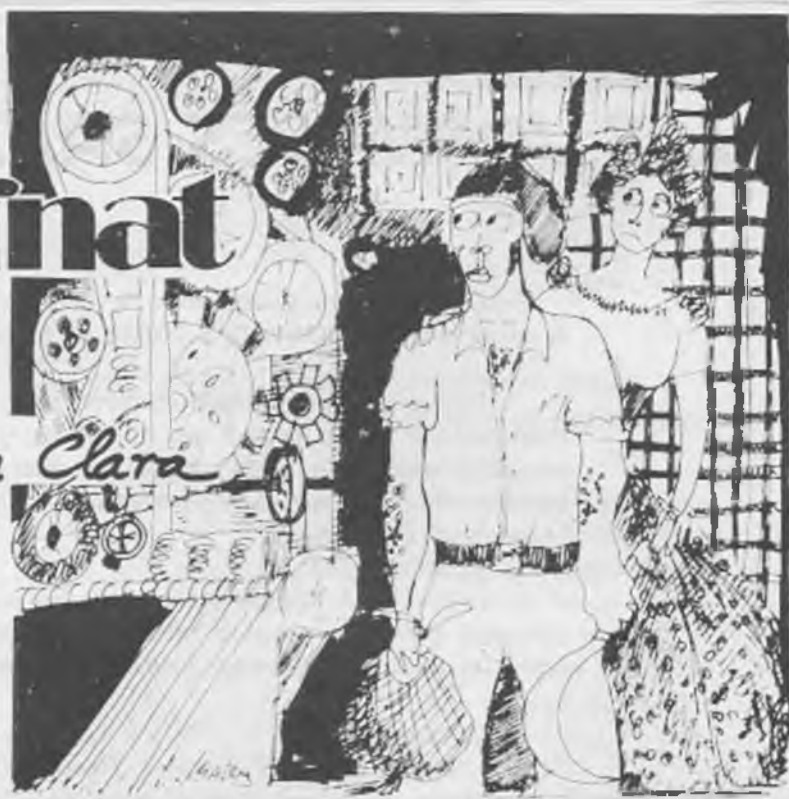
Gent del Veïnat l'any 1897

El raval del Veïnat, dit també de sant Antoni, és una creació del segle XIX, la qual cosa es relaciona directament amb l'estirada urbana de Salt, motivada pel procés d'industrialització iniciat vers el 1846

Aquesta estirada, i l'augment demogràfic que la provoca, no poden explicar-se pel sol fet del creixement natural de la població (augment de la natalitat i disminució de la mortalitat), sinó per l'arribada de gent d'altres indrets més o menys propers que no vacil·là a deixar llurs antics treballs per ingressar a la fàbrica. Per això, l'any 1900, la gent nascuda fora del poble era ja més nombrosa que la nascuda a Salt. Hi havia, doncs, més forasters que nadius.

D'on era la gent que s'instal·là a Salt durant aquest temps? Per contestar aquesta pregunta de forma precisa caldria mirar amb deteniment un padró d'habitants del segle passat i apuntar els llocs on havien nascut els saltencs d'aleshores. Jo no ho he pas fet, però sí que en puc donar una petita mostra referida al carrer de la Unió. En aquest carrer l'any 1897, hi havien 45 homes i 51 dones.

per Josep Clara

ORIGEN DELS HOMES

Salt	22
Amer	2
Barcelona	2
Ginestar	2
Girona	2
Aiguaviva	1
Banyoles	1
Binéfar	1
Bordils	1
Cassà de la Selva	1
Cruïlles	1
Fornells	1
Jafre	1
Les Preses	1
Lledó	1
Llorà	1
Montfullà	1
Santa Eugènia	1
Sarrià	1
Vilobí	1

ORIGEN DE LES DONES

Salt	26
Amer	3
Sarrià	3
Banyoles	2
El Pont Major	2
Aiguaviva	1
Bescanó	1
Blanes	1
Bordils	1
Calella	1
Fornells	1
Ginestar	1
Llorà	1
Montfullà	1
Palafrugell	1
Pineda	1
Quart	1
Sant Medir	1
Verges	1
Vic	1

D'aquestes dades hom pot extreure la conclusió que la immigració era majoritàriament de les contrades gironines (especialment de manera lògica, del Gironès mateix), però cal mostrar també la presència, bé que mínima, de gent de zones més allunyades, com són Barcelona, Calella de la Costa, Vic o Binéfar. Fet i fet però, tothom era català; només hi havia un aragonès com a excepció.

Per acabar, em permeto d'afegir una altra característica a les dades apuntades. Em refereixo a la cultura. Els 45 homes i les 51 dones que vivien al carrer de la Unió mostraven un grau molt alt d'analfabetisme. Solament se n'escapaven 29 homes que sabien escriure; ells mateixos i una nena sabien també llegir.

LES JORNADES SALTENQUES DE SALUT

Dins d'aquest mes de Gener, i a partir del dia 21 i fins els 2 de febrer se celebraran a la nostra vila, unes JORNADES SOBRE LA SALUT A SALT

L'equip organitzador que comprèn un ample ventall d'entitats del poble, entre els quals hi ha el Casal, tractarà tots aquells aspectes relacionats amb la salut. Alimentació, sexualitat, alcoholisme, aigua potable, seguretat en el treball, zones verdes, etc. Les persones que donaran les xerrades són gent vinculada o molt relacionada amb la vida de Salt, doncs hi viuen o hi treballen.

La finalitat d'aquestes Jornades és informar als veïns sobre els problemes de la salut (corporal, mental o ambiental), recollir informació sobre la situació sanitària en què es troba Salt, i fer que la gent es trobi, i parli en comú dels seus problemes i necessitats generals.

Del Calendari que us oferim a continuació en destaquem les dues que es faran al Casal: la del Divendres, 25 sobre el Tema: ANCIANITAT TERCERA EDAT i la de l'1 de Febrer (també divendres) sobre el tema: EL TEMPS DE L'LEURE EN EL NEN, EL JOVE, L'ADULT I EL JUBILAT A SALT. Les dues a les 8 h. del vespre.

CALENDARI:

MES DE GENER

- Dilluns, 21: Què és la salut? Què és la malaltia? Què són els símptomes?**
Conferenciants: Equip organitzador, Lloc: Escoles M. Pidal
Hora: 8 h. vespre. Coordinador: Pilar Vicente.
- Dimarts, 22: Sexualitat: educació sexual, anticonceptius i planificació**
Conferenciants: Ageda Miralles Lloc: escoles M. Pidal
Hora: 8 h. vespre. Coordinador: Xavier Uriarte
- Dimecres, 23: Higiene i salut mental.**
Conferenciants: Toni Carbonell Lloc: Escoles M. Pidal
Hora: 8 h. vespre. Coordinador: Ageda Miralles
- Dijous, 24: Embaràs, Preparació al part i lactància: Alimentació i exercici**
Conferenciants: M. Angels Puigdevall i Assumpció Corominas
Lloc: Centre Andalusia. Hora: 8 h. vespre. Coordinador: Centre Andalusia
- Divendres, 25: Alimentació i formes sanes de menjar.**
Conferenciants: Joan Mora Lloc: Escoles M. Pidal
Hora: 8 h. del vespre. Coordinador: Xavier Uriarte
- **Tercera Edat i Anciandat.**
Conferenciants: Francesc Rinxach Lloc: Casal de Jubilats
Hora: 8 h. vespre. Coordinador: Ageda Miralles
- Dilluns, 28: Higiene Laboral i Seguretat en el Treball.**
Conferenciants: Pere Box Lloc: Biblioteca de Salt
Hora: 8 h. vespre. Coordinador: Martí Fita
- **Drogues, Alcohol, Tabac, Medicaments, Drogues, Estimulants**
Conferenciants: Pep Bosch Lloc: Centre Andalusia.
Hora: 8 h. vespre. Coordinador: Centre de Andalusia
- Dimarts, 29: Deteriorament del Medi Ambient de Salt.**
Conferenciants: Xavier Sunyer Lloc: Biblioteca de Salt
Hora: 8 h. vespre. Coordinador: Martí Fita
- **Infància i Adolescència: Higiene escolar**
Conferenciants: Ramon Casaduyal i Xavier Uriarte Lloc: Escoles M. Pidal
Hora: 8 h. vespre. Coordinador: Ageda Miralles
- Dimecres, 30: Sanejament a Salt: Escombraries, Aigua potable, Abocadors.**
Conferenciants: Ramon Torremadé i Joan Gays Lloc: Biblioteca de Salt
Hora: 8 h. vespre. Coordinador: Martí Fita
- **Minusvalies Fisiques, Seniors i Psíquiques.**
Conferenciants: Carlos Mont i Josep Fargas Lloc: escoles M. Pidal
Hora: 8 h. vespre. Coordinador: Xavier Uriarte
- Dijous, 31: Pla General d'Urbanisme a Salt: Carreteres, Zones Verdes**
Conferenciants: Martí Fita Lloc: Biblioteca
Hora: 8 h. vespre. Coordinador: Pilar Vicente
- **Problemes d'aprenentatge a l'escola primària**
Conferenciants: Irene Casals i Iva Roca Lloc: Escoles M. Pidal
Hora: 8 h. vespre. Coordinador: Ageda Miralles

MES DE FEBRER

- Divendres, 1: Moviment de població a Salt: Marginació i Incomunicació Social.**
Conferenciants: Sebas Parra i Miquel Perri Lloc: Centre de Andalusia
Hora: 8 h. vespre. Coordinador: Sebas Parra
- **El temps de lleure en el nen, el jove, l'adult i el jubilat a Salt**
Conferenciants: Quim Trias Lloc: Casal de Jubilats.
Hora: 8 h. vespre. Coordinador: Miquel Berga
- Dissabte, 2: Situació dels Centres d'Educació a Salt.**
Conferenciants: Sebas Parra Lloc: Escoles M. Pidal
Hora: 6 h. tarda. Coordinador: Grup organitzador
- A LES 8 ASSEMBLEA GENERAL**
CONCLUSIONS DE LES JORNADES DE SALT SOBRE LA SALUT

salt + salut

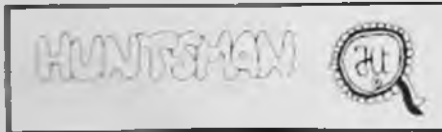
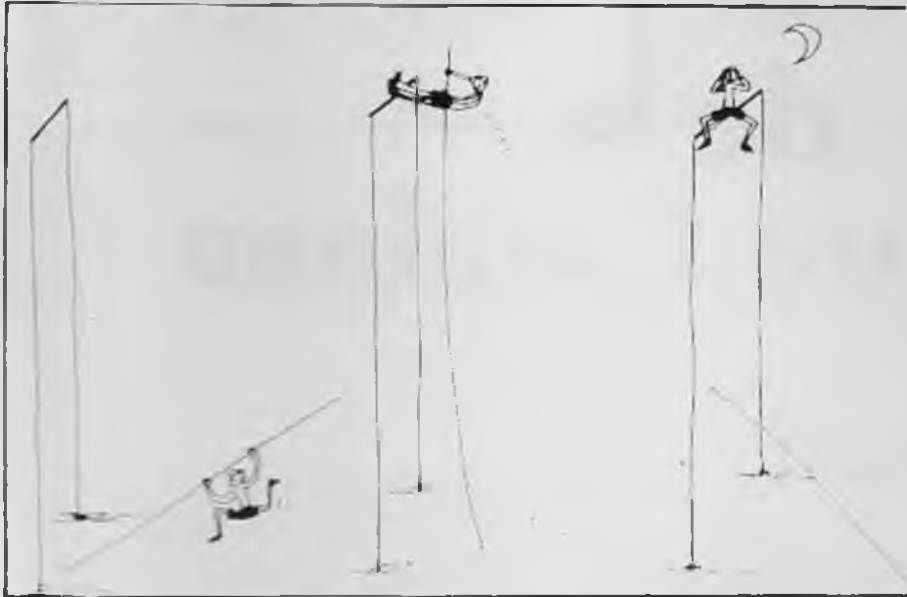
del 21 de gener al 2 de febrer del 1980

Jornades sobre la salut organitzades per:

Associació de veïns, Casal del jubilat,
Biblioteca municipal, Centre de Andalusia,
Escola d'adults i Consell municipal de Salt.

L'ACUDIT FOL *per Burxeta*

ONE — Tongoll! Hola, companys!

En aquest segon número del Huntsman us parlarem de la famosa, esperada, curiosa "Assemblea anual de socis del Casal de Jubilados". Es va celebrar, si es pot dir així, el dissabte, dia 15 del mes passat. Tothom esperava moltes sorpreses, dimissions (i, per cert, una de molt sonada), crits i altres "affaires" que fossin d'interès públic i nacional, com el Parc de Doñana. Però no va ésser així (recordeu allò de: "mala hierba nunca muere") i, per tant, els "mascas" segueixen essent els mateixos.

Tan sols es van llegir les entrades i les sortides dels calers del casal. "Acto seguido" es va sentir: "Algú té algomés quedar? No" "Doncs sha acabat l'Assemblea" (Paraules textuals del "masca" gros). D'"queixa" manera es va concloure l'Assemblea més curta de tota la història del Casal, cosa que no s'explica per causes naturals, ja que hi havia quantitats d'assumptes turbulents per tractar, com per exemple, la "Basòfia" (és la "parida" que estan construint al cim del Casal). Aquí vollem arribar.

TWO — BASOFIA'S CASE.

A sobre del Casal hi faria falta, hi mancaria, hi estaria molt bé, hi quedaria molt agradable, hi resultaria bonic... en porques paraules, seria "de collons" que hi hagués un local amb la seva cambra de bany, amb la seva sala per a la petanca, amb la seva sala per al CES, amb la seva sala per a LA FARGA, amb el seu salonet per a reunions, amb la seva terraceta perquè les àvies quedin morenetes, "o séase", un local ben parit. Però no hi fa falta, no hi manca, no hi està gens bé, no hi queda agradable, no hi resulta bonic; en porques paraules: és una merda que hi hagi quatre racons i una terrassa (que més aviat sembla un balneari).

THREE —

Abans de plegar només ens resta dir que els Huntsman i la immensa majoria de petanquistes demanem una nova Assemblea. Bieennnnnn! Fins una altra.

HT.

la vida amb HUMOR

Entreteniments després de les festes nadalenques

Aquests dies hom em va cantar algunes cançons de Nadal amb lletres aplicades als polítics giro-nins. Em vaig fer un tip de riure. I això em va donar una idea. No resulta original però és bona. Es tracta d'aplicar música de Nadal a algunes realitats del Casal.

(Música de la cançó: Pastorets de la muntanya. Si home, la d'en Pasqual).

Tots els senyors de la Junta que viviu a dalt del cel, a dalt del cel.

Aquí vinc per demanar-vos que Assemblea heu de fer (bis)

(Música de la cançó, Fum! Fum! Fum!)

Aquests nois de la muntanya,

CES! CES! CES! (Bis)

tot són joves molt inquiets, són molt inquiets.

Si et descuides una mica fan pujar per les parets, CES! CES! CES!

(Música de la cançó: Les dotze van tocant)

Corn més tots van jugant més es van empenyant a la partida.

Les boles són un joc.

Nois! Alegria! (bis)

(Música de la cançó: A Betlem m'en vull anar).

Ens pensem que som la selecció (bis)

Puix LA FARGA és un corcò, sí senyor,

es un corcò.

(Sou uns mussols!)

Si algú s'ha sentit ofès, li demano perdó de tot cor. Ben cordialment.

BURXETA